

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 7C/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201419
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Srogončíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5818201419.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudkyňou JUDr. Miriam Srogončíkovou v právnej veci žalobcu: V. E., nar. XX.XX.XXXX, V. horou č. XXXX/XX, XXX XX J. W., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Ján Vajda, advokát, Hviezdoslavovo námestie č. 201, 029 01 Námestovo proti žalovanej: S. B., nar. XX.XX.XXXX, J. Q. č. XX, XXX XX J. I. zastúpená splnomocneným zástupcom: JUDr. Dušan Jančí, advokát, Garbiarska č. 695, 031 01 Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 470 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Súd žalobu zamietá.

II/ Súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 9.7.2019 zamietá.

III/ Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100%, ktoré budú vyčíslené v uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 31. 7. 2018 žalobca žiadal, aby súd žalovanej uložil zaplatiť mu 470 EUR s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 28. 8. 2015 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe ústnej dohody žalovanej poskytol pôžičku v sume 1300 EUR. Dňa XX. 7. XXXX žalovaná podpísaním dohody o vrátení dlžnej sumy uznala svoj dlh voči nemu v sume 870 EUR a túto sumu sa zaviazala vrátiť v lehote do XX. 7. XXXX. Dňa 27. 8. 2015 mu žalovaná vrátila 400 EUR, takže zostatok poskytnutej pôžičky predstavuje sumu 470 EUR. Sumu 470 EUR mu žalovaná doteraz nevrátila.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením listinných dôkazov, založených v súdnom spise a dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

3. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalobca sa voči žalovanej domáha zaplatenia 470 EUR s príslušenstvom titulom ústnej zmluvy o pôžičke a následného uznania dlhu zo dňa L., označeného ako „dohoda o vrátení dlžnej sumy“. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca žalovanej požičal na základe neformálnej zmluvy o pôžičke sumu 470 EUR, no žalovaná sa proti žalobe bránila tým, že v priebehu roku 2016 túto sumu žalobcovi zaplatila. Žalobca na túto obranu žalovanej uviedol, že síce uznáva, že mu žalovaná v priebehu roku 2016 zaplatila uvedenú sumu, no bolo to na úhradu iných jej záväzkov voči nemu než toho, ktorý si uplatnil v tomto konaní a to konkrétne za paušál na mobilný telefón žalovanej a splátky jej úveru od nebankovej spoločnosti, ktoré zaplatil za žalovanú. Žalovaná potvrdila, že je pravdou, že žalobca za ňu zaplatil paušál za mobilný telefón aj splátku úveru a oni sa aj dohodli, že tieto platby mu žalovaná vráti, no tieto platby už sú zahrnuté v sume 870 EUR, ktorá je uvedená v listine, ktorú žalobcovi podpísala (ide o dohodu o vrátení dlžnej sumy zo dňa L.).

Súd z vykonaného dokazovania konštatuje, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že žalovaná mu nezaplatila časť z pôžičky v sume 470 EUR. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že žalovaná mu skutočne zaplatila 470 EUR v priebehu roku 2016 a pokiaľ tvrdil, že žalovaná tieto peniaze

zaplatila na úhradu iného svojho záväzku, ktorý voči nemu mala - za paušál na mobilný telefón a splátku úveru, táto skutočnosť ostala medzi nimi sporná, pretože žalovaná poprela, že by splátka paušálu za mobilný telefón a splátka úveru, ktoré za ňu zaplatil žalobca, neboli zahrnuté v sume, ktorá je uvedená v listine, označenej ako dohoda o vrátení dlžnej sumy zo dňa L. na základe ktorej si žalobca voči žalovanej uplatnil tvrdý nárok. Bolo na žalobcovi, aby preukázal, že žalovaná v čase, keď vykonala úhrady, mala voči nemu aj iné záväzky a to práve tie, o ktorých tvrdí, že boli dôvodom na úhradu zo strany žalovanej, teda splátku úveru od nebankovej spoločnosti a paušálu za mobilný telefón a že tieto neboli zahrnuté v sume, uvedenej v dohode o vrátení dlžnej sumy zo dňa L.. Žalobca na preukázanie tejto skutočnosti nenavrhoval žiadne dôkazy, s výnimkou svojho výsluchu, no napriek tomuto návrhu sa žalobca nezúčastnil ani jedného pojednávania, bez riadneho ospravedlnenia, a to napriek tomu, že súd práve na jeho žiadosť zmenil termín pojednávania. Súd preto zamietol jeho návrh na vykonanie jeho výsluchu, keďže sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil ani na jedno z pojednávania. Súd ešte podotýka, že tvrdenie žalobcu, že žalovaná mala okrem záväzku, ktorý je uvedený v dohode o vrátení dlžnej sumy zo dňa L. ešte aj ďalšie záväzky a to titulom jeho platby paušálu za mobilný telefón a splátky úveru, je aj bez logického základu, pretože pokiaľ žalobca skutočne mal takéto pohľadávky voči žalovanej, nebol dôvod, aby tieto neboli zahrnuté v sume, ktorú má podľa dohody žalovaná žalobcovi zaplatiť, v tejto dohode však nie sú vôbec spomenuté a žalobca ani nijako nevysvetlil, prečo do sumy, uvedenej v dohode o vrátení dlžnej sumy, neboli zahrnuté.

4. Súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 9. 7. 2019, ktorý podal s tým, že žiada, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky v Košiciach pod sp. zn. Rvp 762/2019. Návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že dňa 23. 4. 2019 na Ústavný súd SR podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho základného práva na zákonného sudcu a na spravodlivé súdne konanie a zároveň požiadal o zrušenie uznesenia Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/36/2018-37 zo dňa 31. 1. 2019. Týmto uznesením súd zamietol jeho sťažnosť proti uzneseniu č.k. 7C/36/2018-18 zo dňa 8. 11. 2018, ktorým zrušil platobný rozkaz, ktorý bol vo veci vydaný, z dôvodu, že žalovaná podala odpor. Súd konštatuje, že v prípade tohto návrhu na prerušenie konania nejde o žiadny z prípadov, kedy je súd povinný konanie prerušiť, podľa § 162 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd nepovažuje ani za vhodné prerušenie konania do skončenia konania na Ústavnom súde SR, pretože vyhovením tomuto návrhu by došlo k zbytočnému predĺženiu konania. Súd zotrúva na svojom rozhodnutí o sťažnosti žalobcu proti uzneseniu č.k. 7C/36/2018-37 zo dňa 31. 1. 2019, keď aj z vyjadrenia žalovanej na pojednávaní dňa 27. 5. 2019 vyplynulo, že u svojho právneho zástupcu bola v októbri 2018, vtedy aj podpísala splnomocnenie a odpor proti platobnému rozkazu jej zástupca podal s jej súhlasom.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde Krajskom súde v Žiline..

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.